

Mujeres en Red

La Carla parla de sexe

Qui som

Comunicació - Cultura - Dones & TIC's - Dones en Xarxa - E-Igualtat - Emprendedores - Esports - Feminismes - laboral - Política - Prostitució - Salut - Societat del Coneixement - Violència

Webs Locals

Webs Locals

Agenda [+]

Auvi és: 23-07-2013

Juliol'13						
Il	ma	me	jo	ve	ss	um
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	1	2	3	4

Convocatoria destacada

Concurs 'fem films, fem pau'

Fins el 15 d'octubre de 2013

Bloquesfera

Angels M. Castells

Malos tiempos y malas leyes para las mujeres

El Caparazón

El caparazón en el mundo: próximos eventos en los que estaremos

Laboratori d'idees

Siempre acabarás tropezando contigo misma

Història

Like

One person likes this. Be the first of your friends.

Entrevista a Elisenda Albertí, autora de 'Dones de Barcelona'

"Només el 6,7% del nomenclàtor a Barcelona porta nom femení, és un reflex de la història de les dones"

dimarts 10 d'abril de 2012

Autora de *Dones de Barcelona*, una obra que porta el subtítol d'Històries i llegendes barcelonines des del segle IV fins al XIX. En total cinquanta-una històries (de vegades reals i de vegades, imaginàries) que surten de l'oblit per reivindicar una Barcelona que també té dones en la seva història.

En aquest boom recent de la Barcelona, fruit de la mateixa marca de Barcelona, i de la que és deutor llibres com el d'Idelfonso Falcones i,

entre d'altres, es trobava a faltar una perspectiva en femení de la Història de la Ciutat Comtal. Una manca de visió que s'uneix al (també històric) dèficit de la perspectiva de gènere en la Història.

Dones de Barcelona, és doncs un recull que no pretén ser exhaustiu però sí representatiu "des de l'editora Eulàlia Ferrer fins a la bitllaire estalviadora, de la superdotada Juliana Morell a Santa Eulàlia; també hi ha històries particulars, com la de Francisca Trobada i col·lectives, com la de les bugaderes d'Horta", tal com diu a la contraportada del llibre.

-Com va ser que va publicar aquest llibre?

L'editorial era del meu pare, vaig agafar l'editorial i vam començar una nova col·lecció d'històries Aquest, però és el segon llibre d'Albertí després de Dames, reines, abadesses. Divuit personalitats femenines a la Catalunya medieval (2007) i des que al 1997, es va fer càrrec de l'editorial del seu pare, **Albertí edicions** [<http://www.albertieditor.cat/index.php#>].

-Per què les dones?

El primer que vaig trobar va ser el poder biogràfic de les dones. Però la veritat és que m'anaven sortint les històries de les dones de Barcelona quan vaig fer el primer llibre, fills que surten de més fills.

-I per què no entra al S. XX?

Primer, perquè les sensibilitats són més properes encara, i potser no podria haver-ho explicat amb tanta llibertat, i després perquè potser ho deixo per més endavant

-Com són les dones del seu llibre?

Primer de tot, n'hi ha que són històries reals, però algunes també són llegendes sobre personatges femenins. A les històries he posat tota la informació que tinc. He intentat trobar el fil d'on surten les llegendes. Una part important és el de la vida diària que feien a la ciutat. He intentat que al llibre es plasmí de tot, dones riques, humils, de totes les classes socials i estaments, cultes i incultes. A més, es proposa diferents itineraris..

Sí, els capítols són sis recorreguts, Santa Anna-Catedral-Boqueria, Llibreteria-Reina Elionor-Vidre, Carme-Pedró-Cendra, Peu de la Creu-Ramelleres, Sant Pere-Santa Caterina i Princesa-Montcada-Flor de Liri, però és només una proposta, un guió obert. Es pot llegir de moltes maneres.

-Ha estat difícil fer una història de les dones?

Molt difícil, hi ha poca cosa editada, arxius vas trobant pistes, però costa buscar informació. Hi ha molts llibres sobre Barcelona, però pocs sobre les dones.

I això es nota, només el 6,7% del nomenclàtor porta nom femení, és un reflex de la història de les dones i això és el problema amb el que ens trobem .

Anem pel carrer, veiem plaques commemoratives, noms d'edificis i la majoria són personatges que han estat reconeguts. Però d'aquests molt poc són femenins, dones importants que han viscut a la ciutat i han fet coses a la ciutat.

-Ja, una història sense dones..

La majoria de les dones escriuen de les dones, tot i que no té perquè ser així.

La dona, fa poc anys que té accés a la informació. Quan abans no sabia ni llegir ni escriure. Els homes han tingut més accés a la cultura. Els homes han escrit sobre els grans personatges de la història. Hi ha dones personatges de la història però manca el punt de vista femení. Pensa que per a l'església les dones érem com un gos (sense ànima), fa relativament poc que està considera d'igual a igual.